

001834

10 e Kamer

2009/517

Nr. 637/06
VAN HET PARKET

Nr. C11423109
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

voor verdere behandeling op
11 maart 2010 te 14.00 uur.

4 december 2009

not. GE 66.12.6483/97 van het Openbaar Ministerie tegen:

1. Nr. _____, reisagentschaphouder, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. Nr. _____, vertegenwoordiger, geboren te _____ op _____, wonende te _____

beklaagden,

verdacht van:

de eerste en de tweede

om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.4.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1-1°, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.3.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichten, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

door op het terrein, oeleaen te , ten kadaster gekend
onder in eigendom toebehorende aan

een nieuwbouwwoning in landschappelijk waardevol agrarisch gebied te hebben opgericht,

te , in de periode van 4 juli 1995 tot en met 24 maart 1997,

de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 8.6.1999), in werking getreden op 1 mei 2000 - bij decreet van 28 september 1999 houdende wijziging van de datum van inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 30.9.1999).

B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),

1. door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A,

een nieuwbouwwoning te hebben opgericht,

te , in de periode van 25 maart 1997 tot en met 9 december 1997,

2. en de sub 1. hierboven omschreven toestand te hebben instandgehouden,

te , vanaf 10 december 1997 tot en met 30 april 2000,

thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 8.6.1999),

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 8.6.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande

vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu:

door op het terrein omschreven onder tenlastelegging A,

de sub A. en B.1. omschreven toestand te hebben instandgehouden,

te ; in de periode van 1 mei 2000 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding, zijnde 7 december 2005.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 8 mei 2006, 19de kamer, werd op tegenspraak als volgt beslist:

ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de tenlasteleggingen A, B1, B2 en C samen, tot een gevangenisstraf van 4 maanden en tot een geldboete van € 3 000.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op elfduizend euro (= € 16.500)(sic)

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft: de uitgesproken hoofdgevangenisstraf van 4 maanden, zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van € 25, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op € 137,50, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van € 25 in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de tenlasteleggingen A, B1, B2 en C samen, tot een gevangenisstraf van 4 maanden en tot een geldboete van € 3.000.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op elfduizend euro (= € 16.500) (sic).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft de uitgesproken hoofdgevangenisstraf van 4 maanden, zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van € 25, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op € 137,50, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van € 25 in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

over de herstellvordering:

Alvorens over de herstellvordering te beslissen, verzoekt het Openbaar Ministerie een aanvullend onderzoek te verrichten naar de oorsprong en de draagwijdte van het ontvangsbewijs, gedateerd 3 juni 2002 (stuk 2 neergelegd op de zitting van 6 maart 2006) en waarvan sprake in het Besluit van de Bestendige Deputatie van 2 februari 2006 met kenmerk (stuk 20 neergelegd op de zitting van 6 maart 2006).

De zaak werd voor verdere behandeling van de herstellvordering uitgesteld op de openbare terechtzitting van 2 oktober 2006.

De eerste rechter veroordeelde de beklaagden hoofdelijk tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat begroot op € 75,02.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op 19 mei 2006 door de beklaagden, gevolgd door het openbaar ministerie.

1. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 30 oktober 2009 in het Nederlands:

- de eerste en de tweede beklaagde in hun middelen van verdediging bij monde van _____ voor meester _____, beiden advocaat te _____

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____, substituut-procureur-generaal, _____

2. De hogere beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld; zij zijn ontvankelijk.

3. Het onder A. en B.1 te last gelegde oprichtingsmisdrijf maakte vanaf 1 mei 2000 tot en met 31 augustus 2009 een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het *Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999* (Stedenbouwdecreet 1999). Sedert 1 september 2009 maakt het een inbreuk uit op art. 4.2.1, 1°, strafbaar gesteld door de artikelen 6.1.1, eerste lid, 1° en 3°, 6.1.2, 6.1.3 en 6.1.41 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

Met betrekking tot het onder B.2 en C te last gelegde in stand houden is het zo dat art. 6.1.1, 3° lid VCRO bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge art.2 lid 2 SW. dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

Het te last gelegde in stand houden is in casu niet langer strafbaar. De handelingen en werken zijn immers volgens het gewestplan Eeklo - Aalter gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, geen ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art.6.1.1, 3° lid VCRO (art.1.1.2, 10° VCRO). De opheffing van de strafbaarstelling van het te last gelegde in stand houden na het tijdstip waarop de eerste rechter van de strafvordering werd gevat, brengt het verval van de strafvordering met betrekking tot de telastleggingen B.2 en C mee.

4. Voor zover bewezen komen de misdrijven omschreven in de telastleggingen A en B.1 in hoofde van elke beklaagde voort uit een zelfde opzet en zijn zij in die zin door één feit, namelijk een complexe gedraging, opgeleverd. De termijn van de verjaring van de strafvordering neemt slechts een aanvang op de datum van het laatste feit, dit is 9 december 1997.

De termijn werd regelmatig gestuit door een daad van onderzoek nl. het kantschrift van de procureur des Konings van 2 mei 2002 (stuk 85) waarin de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur wordt gevraagd eerder gevraagde inlichtingen te bezorgen teneinde "dit dossier verder te kunnen behandelen". De verjaring zou zonder schorsing zijn ingetreden op 2 mei 2007. De termijn was evenwel geschorst door de inleiding van de zaak voor de eerste rechter op 2 januari 2006 en het hoger beroep dat niet alleen van het openbaar ministerie uitging, gedurende één jaar vanaf 2 januari 2006; sedert 2 mei 2008 is de strafvordering met betrekking tot de telastleggingen A en B.1 vervallen door verjaring.

5.1. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft bij brief van 12 februari 1998 (stukken 1/ 19 en 20) de herstellvordering bij het parket ingeleid krachtens art. 65 § 1.a Stedenbouwwet 1962. Zij strekt tot de afbraak van de nieuwbouwwoning en de verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bevestigde de vordering in een brief van 14 januari 2004 in het licht van de gewijzigde regelgeving.

5.2. De vordering werd voor de rechter ingeleid vóór de verjaring van de strafvordering, zodat het hof bevoegd blijft om er over te oordelen. Door de dagvaarding is de verjaring van de herstellvordering gestuit tot het tijdstip waarop er een definitieve beslissing over wordt uitgesproken (artikelen 7.7.4 VCRO, 26 VTSv., 2244 B.W.en 2262 bis B.W.).

5.3. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en het onderzoek op de terechtzitting van het hof zijn de telastleggingen A en B.1 zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding, lastens de beide beklaagden bewezen.

In plaats van de op 3 juli 1995 al dan niet wettig vergunde verbouwwerken uit te voeren, hebben de beklaagden er voor gekozen een grotere en van verschijningsvorm totaal verschillende zonevreemde nieuwbouwwoning op te richten, tegen het advies van hun architect in.

Het oprichtingsmisdrijf omschreven in de telastleggingen A en B.1 vormt de toereikende grondslag voor de herstellvordering.

5.4. De deputatie van de Provincieraad van _____ heeft op 2 februari 2006 een regularisatievergunning afgeleverd voor de nieuwbouwwoning (bijgebouw niet inbegrepen)

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft bij brief van 2 maart 2006 vastgesteld dat daardoor haar "vordering voor wat de woning betreft verval"; zij voegt er aan toe dat het bestuur gezien deze wijzigingen de vordering voor het bijgebouw "wenst te herbekijken" en vraagt "de vordering voor het bijgebouw in beraad te willen houden".

5.5. Krachtens de ambtshalve uit te voeren wettigheidscontrole (art. 159 Grondwet) heeft de eerste rechter vragen gesteld bij de wettigheid van de beslissing van de deputatie. Het bijkomende onderzoek dat de eerste rechter vroeg, dient evenwel niet uitgevoerd te worden voor zover het besluit van de deputatie om een andere reden in strijd met de wet zou zijn.

In het kader van de wettigheidscontrole stelt zich immers de vraag of de regularisatievergunning kon worden verleend, nu art. 145 bis Stedenbouwdecreet 1999, zoals gewijzigd bij decreet van 21 november 2003, voor herbouwen, onder meer, vereist dat het karakter en de verschijningsvorm van het bestaand gebouw behouden blijven, terwijl uit de motivering van de beslissing zelf en uit de overige gegevens van het dossier lijkt te volgen dat dit geenszins het geval is. Over dit laatste aspect werd evenwel nog geen tegenspraak gevoerd.

Hiertoe dient aan partijen de gelegenheid te worden gegeven.

**OP DEZE GRONDEN,
het hof, rechtsprekend op tegenspraak**

gelet op artikelen hiervoor aangehaald,
24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzig het bestreden vonnis als volgt:

verklaart de strafvordering met betrekking tot de telastleggingen B.2 en C

vervallen wegens de opheffing van de strafbaarstelling van het er in te last gelegde in stand houden,

verklaart de strafvordering met betrekking tot de telastleggingen A en B.1 vervallen door verjaring,

stelt de zaak voor behandeling van de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en haar vordering tot verbeurte van een dwangsom op de terechtzitting van **donderdag 11 maart 2010 te 14 uur**, teneinde partijen toe te laten tegenspraak te voeren over wat hiervoor onder 5.5 wordt overwogen.

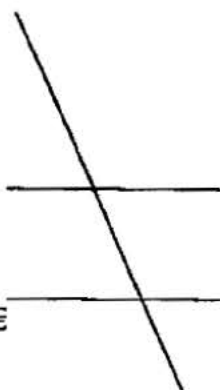
reserveert de beslissing over de gerechtskosten.

|

Kosten:
Afschriften:
Opstelrecht ber.bekl.:
Dagvaarding:

+ 10 % :

Totaal :€

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter _____, als voorzitter en de raadsheren _____ en _____, en in openbare terechtzitting van **4 december 2009** uitgesproken door voorzitter _____, in aanwezigheid van _____, substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier _____.